

Pengetankreglen - solceller og vindmøller

Højesteret har taget stilling til, hvorvidt et selskabs investering i solcelle- og vindmøllevirksomhed skulle anses som passiv kapitalanbringelse.

Efter en konkret vurdering nåede Højesteret frem til, at investeringen måtte anses for passiv kapitalanbringelse, hvorfor overdragelsen af anparterne ikke kunne ske med skattemæssig succession.

Højesteretsdommen (dom fra 19. januar 2023)

Sagen for Højesteret omhandler en far, der havde overdraget 25 % af kapitalen i et selskab til hver af døtrene. Overdragelsen var sket med skattemæssig succession.

Skattemæssig succession forudsætter, at virksomheden i selskabet ikke i overvejende grad består af passiv kapitalanbringelse. Populærbetegnelsen herfor er pengetankreglen.

Et selskabs virksomhed anses for i overvejende grad at bestå af passiv kapitalanbringelse, hvis

- mindst 50 % af selskabets indtægter stammer fra fast ejendom, kontanter, værdipapirer eller lignende (indtægtskriteriet), eller
- handelsværdien af selskabets ejendomme, kontanter mv. udgør mindst 50 % af selskabets samlede aktiver (handelsværdikriteriet).

Indtægtskriteriet opgøres som gennemsnittet af de seneste tre regnskabsår. Handelsværdikriteriet gælder både på overdragelsestidspunktet og opgjort som gennemsnittet af de seneste tre regnskabsår.

Selskabets aktiver bestod på overdragelsestidspunktet for 49 %'s vedkommende af finansielle aktiver i form af børsnoterede aktier og lignende. Såfremt selskabets investering i solcelle- og

vindmølleanlæg skulle anses for passiv kapitalanbringelse, var en overdragelse med succession ikke mulig.

Højesterets begrundelse og resultat

Højesteret fastslog, at der ikke i ordlyden af eller forarbejderne til § 34 i aktieavancebeskatningsloven er holdepunkter for at anlægge en snæver fortolkning af, hvad der skal forstås ved passiv kapitalanbringelse, det vil sige fast ejendom, kontanter og lignende, og at det må bero på en konkret vurdering, om investering i andele af vindmøller og solcelleanlæg må anses for passiv kapitalanbringelse.

Højesteret nåede frem til, at investeringen i andele af vindmøller og solcelleanlæg måtte anses for passiv kapitalanbringelse, da der ikke var fremlagt oplysninger om aktiv deltagelse i de pågældende projekter.

Kommentarer

I forbindelse med en ændring af pengetankreglen i år 2000 fremgår blandt andet følgende af lovforsarbejderne:

"Formålet med nærværende lovforslag er at afskære muligheden for at succedere i levende live i aktier fra såkaldte pengetanke. Dvs. selskaber hvis væsentligste aktivitet er passiv pengeanbringelse og/eller udlejning af fast ejendom. Selskaberne er kendetegnet ved, at de ikke udfører eller kun i mindre grad udfører en reel erhvervsaktivitet. Baggrunden for at udelukke muligheden for succession er, at successionsreglerne er tiltænkt reelle erhvervsvirksomheder som en likviditetslettende generationsskifteregulering."

"Opregningen i bestemmelsen af, hvilke aktiver, der anses for pengetankaktiver, er tilsvarende efter gældende regler ikke udtømmende."

Disse bemærkninger falder helt i tråd med dommen fra Højesteret.

Som det ses af dommen, er en investering i solcelle- og vindmølleanlæg at betragte som en passiv kapitalanbringelse, når investor ikke deltager i driften af den pågældende virksomhed.

Skatterådet har i flere afgørelser godkendt, at investering i solcelleanlæg og/eller vindmølle anlæg var en reel erhvervsaktivitet og ikke en passiv kapitalanbringelse. I disse tilfælde havde investorer imidlertid taget aktivt del i solcelle- og/eller vindmølle driften. Nævnes kan SKM2021.193.SR, hvor aktionærerne, der var ansat i selskabet, aktivt tog del i solcellevirksomheden.